

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1992 r. w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych (Dz. U. Nr 16, poz. 62) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. W sprawach opodatkowania osób fizycznych, osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą:

1) podatkiem obrotowym, podatkiem dochodowym od osób fizycznych i podatkiem dochodowym od osób prawnych od przychodów z działalności gospodarczej, z wyjątkiem wymienionej w § 4, właściwe miejscowo są:

a) w województwach, w których w mieście wojewódzkim działa tylko jeden urząd skarbowy — ten urząd skarbowy,

b) w pozostałych województwach:

— w województwie warszawskim — Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście,

— w województwie bydgoskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Bydgoszczy,

— w województwie gdańskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Gdańsku,

— w województwie katowickim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Katowicach,

— w województwie krakowskim — Pierwszy Urząd Skarbowy Kraków-Śródmieście,

— w województwie lubelskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Lublinie,

— w województwie łódzkim — Drugi Urząd Skarbowy Łódź-Śródmieście,

— w województwie poznańskim — Pierwszy Urząd Skarbowy Poznań-Stare Miasto,

— w województwie szczecińskim — Trzeci Urząd Skarbowy w Szczecinie,

— w województwie toruńskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Toruniu,

— w województwie wrocławskim — Urząd Skarbowy Wrocław-Psie Pole;

2) podatkiem dochodowym od dochodów z tytułu wywozu ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w portach polskich właściwy miejscowo jest urząd skarbowy według siedziby Agencji Morskiej;

3) podatkiem dochodowym od osób fizycznych i podatkiem dochodowym od osób prawnych od innych dochodów niż wymienione w pkt 1 i 2 właściwe miejscowo są urzędy skarbowe określone w pkt 1.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1994 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

64

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1994 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia i świadczeń przysługujących pracownikom polskich placówek dyplomatycznych i urzędów konsularnych.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55, poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie wynagrodzenia i świadczeń przysługujących pracownikom polskich placówek dyplomatycznych

i urzędów konsularnych (Dz. U. Nr 71, poz. 307 i Nr 119, poz. 519 oraz z 1992 r. Nr 64, poz. 323 i Nr 101, poz. 505) w § 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wynagrodzenie bazowe wynosi od dnia 1 stycznia 1994 r. 560 USD.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA — SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1994 r.

w sprawie nadania osobowości prawnej Stowarzyszeniu „Dom Rodzinny”.

Na podstawie art. 10 w związku z art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła

Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz.